

Mayer dal tudi Franju Rajsterju, bivšemu županu blagega (?) spomina na svojo roko 73.000 kron. Mi povdarjemo, da je to storil dr. Mayer vrlo lahko misliljeno, kajti kdor pasiva in aktiva (dolgove in premoženje) Franja Rajsterja natančno pozna (in te razmere morajo vendar domačemu advokatu znane biti), tako ogromnega posojila ne bo na lastno roko dovolil, marveč se bo s celim načelništvom in nadzorništvom temeljito posvetoval — v posebni seji — ter vprašal: „Ali smemo toliko dati?“ Čemu se pa voli nadzornišstvo? To najostreje graje vredno samooblastno postopanje dr. Mayerja je napotilo ljudstvo, ki je svoj s krvavimi žulji zasluženi denar v posojilnico vložilo, da je začelo resno premišljevat, kaj pa ko bi Ivan Vošnjak in Franjo Rajster svojih posojil ne mogla posojilnici vrniti? Nevarnost je velika za naše vloge, dvignimo iz posojilnice, predno bi vtegnilo biti prepozno. Govorjeno, storjeno! In vseljudstvo prihaja kakih 14 dni sem ob uradnih urah v posojilnico po vloženih denar v takem številu, da je nastal za posojilnico „Run“ v popolnem pomenu besede. Žal, da je malo tako srečnih, ki bi dobili svoj denar. Prvi došli še prejemalejo po 200 K., kdor pozneje pride, ne dobi več, in dr. Mayer s bledim obrazom naznani kakajšnim vlagateljem: „Zdaj pa ni več denarja“, dasiravno je posojilnica po svojih pravilih obvezana vsaki stranki takoj 200 kron izplačati. Ne morete si misliti nevoljo ljudstva, ki ne prejme vsaj 200 kr. in mora po dve, tri, in še več ur daljno pot zastopati storiti. Slišali smo že, da je drug drugega preklinjal, pa kako ljudstvo zdaj preklinja dr. Mayerja, s kakimi priimki ga obkłada, kaj takega še nismo dozdaj slišali. Nekateri vložijo prejetih 200 K. ali v nemški „Credit-Verrein“ v Šoštanj, ali pa v novo ustanovljeno „Raiffeisenovko“ pri sv. Mihelu. Da bi se vzdigneni denar ne stekal v imenovana denarna zavoda, so si nekatere „kunašne“ glave izmislile izborno konkurenco. Ustanovili so: „Obrotno hranilno in posojilno društvo Šoštanj“. Pripomniti nam je da so to najudanejši pristaši Dr. Mayerja. In kedo so te finančne kapacitete? Načelnik je: Vinko Wokau trgovec v Šoštanju, blagajničar je: Ivan Šmigovec klobučar, in tega namestnik: Ivan Zupanc gostilničar. No ali smemo vprašati in prositi za kakih 73.000 kr? To morajo biti sami Rothschildi? C. kr. zemljiščna knjiga čisto drugače govori. Gosp. načelnik nima — skoraj nič. G. blagajničar nima nič. G. namestnik ima manj — ko nič. Zdaj pa le po denarje!

Tako naši zanesljivi dopisniki. Bojimo se najhujšega in smilijo se nam vlagatelji, ki so v takih skrbah. Ali — novega to ni nič! Prvaštvo je v vsakem oziru dogospodarilo in nedolžno, zapeljano ljudstvo plačuje račune za prvaške brezvestnosti.

Služaj v Šoštanju nam je novi dokaz, da je prvaštvo vseh barv in strank velika nepsa nevarnost za ljudstvo.

res? — Rdečica je občila dekleta, ki je stisnilo obraz v roke in tiho odgovorilo: »Ja«. — »Ja? Ja praviš?« je zaklical Zagorjan in prijel Roziko trdo za roko. »In na-me nisi mislila? Zagorjanova hči in Požurnikov fant, — ali ne veš, da ne moreta nikdar, dokler bode svet stal, skupaj priti?« Izpustil je Rozikino roko in rekel malo milejš: »Ti si neumna deklica, ti si se pustila od fanta pregovoriti. To ti pač ni povedal, da te ima le za norca in te hoče še nesrečno napraviti.« »Ne, oče, tega noče. On me ima res rad, je Rozika odgovorila. Ali glasno je je oče pretrgal: »Ne govori mi nič. Od tebe ne bodem izpoznal Požurnikovih ljudi. Ti hočejo le-to, kar nam je v škodo. Cela stvar je zdaj končana. Razumeš? K sreči je fant zdaj na planini. Dotlej smeš še na kor. Kadar zopet pride, se tudi to neha. Povej to učitelju.« Njegov glas je bil grozovit: »Ali ko bi zopet kaj slišal, potem bo huda. Kajti z nami in Požurnikovimi ni sporazumljenja. Preje gre Samskagora na potovanje. To sem ti hotel povedati in ravnanj se po tem.« — Brez da bi počakal odgovora, je vstal in šel v hišo. Zagorjanka je bila sedela pri odprtem oknu in poslušala pogovor. Čutila je veliko žalost, tako da je pozabila na svojo lastno bolelost. Materna ljubezen se je zbudila v nje, globoka in bolestna. — »Kaj pa si imel z Roziko?« je vprašala moža. — »To ti nič mar! je

Politični pregled.

Denar dela ... Pred nami leži nekaj števk, ki označijo velikanse dobičke velikih kapitalistov l. 1906. Fabrike tkanega blaga v Pottendorfu, Kleinmünchenu, Floridsdorfu, so napravile velikanske dobičke; tako so znašali dobički lastnikov (akcijonarjev) od 10 do 11½% dividende. Istotako so se zvišali profiti pri rudniških družbah. Rudniška družba v Mostu na Češkem je plačala 15% dividende, severno-češka 12½%. Največje dobičke pa so dosegli kapitalisti v železni industriji. Družba železne industrije v Pragi je plačala 42½% dividende, kar znači, da dobi vsak član te družbe za vsakih 100 K 42½% dobička. Alpine montanska družba plačuje 18% itd. To je posledica kartelov. Železo, ki ga potrebuje kmet, obrtnik, država, je tako drago, da je to naravnost neznosno. V tem oziru naj bi storili poslanci svojo dolžnost in postrigli požrešnemu kapitalizmu kremplje.

Grof Radecky. 5. prosinca t. l. je bilo 50 let, odkar je zatisnil Jožef grof Radecky, c. k. avstrijski in ruski maršal svoje trudne oči. Po vsej državi se obhaja ta dan slovesno. Kajti Radecky je bil eden najpomembnejših vojskovodij avstrijskih. V najresnejših urah je z železno pestjo obvaril državo pred nesrečo in sramoto. Rojen je bil 2. novembra 1766 v Trebnici na Češkem. Kot 18 letni mladenič je vstopil kot kadet v kirasirski regiment št. 2. V vojski s Turki l. 1788 se je že opetovano odlikoval, zlasti pri obleganju Berbirja in Belgrada. Leta 1794 in 1795 se je bojeval kot ritmajster ob Renu. Ko je pričela vojna l. 1799, bil je že poveljnik pijonirskega kora. V bojih proti Francozi se je večkrat pokazala njegova hrabrost. Leta 1829 je postal general kavalerije in poveljnik trdnjave O'umec. Leta 1831 pa, ko se je pričela nova vojna v Italiji, postal je tam zapovedujoči general. Leta dolgo je vzdrževal tam mir, dokler ni prineslo viharo leto 1848 novih bojev. Zdaj je dosegel Radecky največ lovorik, ko je premagal Italijane v kranjskih bitkah pri Sv. Luciji in Novari. Odlikovan z najvišjimi častmi, kakor so jih dosegli le najznamenitejši vojskovodje, je stopil Radecky v 91. letu svoje starosti v pokoj in je kmalu potem umrl. Za njegovim pogrebom je korakal sam cesar Franc Jožef. Jeklena narava, železna volja in nepremagljiva hrabrost so bile lastnosti Radeckega. In te lastnosti so mu pripomogle tudi do naslova „očeta svojih vojakov.“ 50 letnica smrti grofa Radecky je velepomembni dan v avstrijski zgodovini.

Dopisi.

Puščava. Vrli naš „Štajerc“, poročati ti moram iz našega kraja nekaj vrstic. Ker se nas ni sneg zapadel, ter imamo vkljub temu še tudi lepo vreme, imam priložnost si ogledati naše razmere. Pri nas je že nekaj starišev, kateri preskrbijo za otroke nemški poduk. Zakaj pa grejo otroci v nemško šolo? Ko grem po cesti iz Št. Lovrenca proti Puščavi, me sreča mnogo šolarjev, kateri grejo mimo Puščavske šole v Št. Lovrenško šolo. Vprašam jih, zakaj grejo v sosedno šolo; mi odgovorijo: Ker v Št. Lovrencu se nemško naučimo! Čast gre Št. Lovrenškim

učiteljem; le tako naprej! To je potem razvidno, to lahko spozna vsak pameten človek. Zakaj pa plačujemo mi farani učitelje? Zato, da bi otroci v domači šoli se naučili potrebne nemščine. Pa več večjih posestnikov so hudi nasprotniki nemške šole, ako ravno sami znajo dobro nemški, ter svoje otroke lahko pošiljajo v mestne šole. Ubogim otrokom pa strahansko branijo nemškega uka. Koliko potem trpijo ubogi slov. fantje pri vojaki! Vojaška komanda je bila nemška vajdar in še bo, ne bo slovenska, če se bi vai nasprotniki nemške šole na glavo postavili.

Opazovalec.

Sv. Barbara v Halozah. Mislite si, g. urednik, delovanje našega župnika Vogina! Ni mu bilo dovolj, da je vzel g. Ogradiji vinski mošt in zrnje, temuč tudi mesečno plačo, katero je imel kot duhovnik, povrh še mu je moral plačati 20. kron. Ali mi farani gotovo znamo, da posestvo v občini Gradiš je za kaplanov strošek zabilježeno. Sedaj že ima tožbo radi poračanja, ker je mislil da so ubogi viničarji tako neumni, da se ne bodo znali pritožiti. Ali je to krščansko delo da župnika? ali imajo sedanjega časa duhovniki, od škofa dano nalogo, ubogo ljudstvo na deželi kar iz kože derati? Ali ste pozabili na pregovor: s kako mero merite, s takoj se Vam bode odmerjalo? in: kadar je posoda polna gre čez? Dne 26/XII. 07 je imel pritlikavec ali kaplan Rabuzelj iz prižnice na poslušalce govor, in je izrazil, da je sedaj čas, vse slabe častnike odstraniti, in je pri temu „Štajarca“ posebej omenil. On dobro zna, da njemu ravno „Štajerc“ največ preglastic dela, ali mi se njemu ne bomo dali komandirati, ker je premajhne postave.

Proč, proč še mi pober,

Ti črni srakoper!

Škodljiv si nam faranom

Z Rabuzekom kaplanom!

Vsevedež.

Lastniki gozdov, pozor!

Kmet je še vedno premalo prebrisan, kajti vsak dan se vidi zopet lopove, ki ga opeharijo za njegovo lastnino. Lastniki gozdov, pazite na zaklade, ki jih imate v vašem drevju!

Iz okraja Brezno (Fresen) se nam piše v tem oziru:

Pred okroglo 2 letoma so prišli kranjski lesni trgovci v našo pokrajino. Šli so k 70 letnemu bolehnemu posestniku, ki je bil lastnik čez 200 johov. V gostilni nekega sorodnika se je pošteno pilo ter prodalo posestvo z vsem (konji, voli, krave, svinje, krmo, orodje) za 18.000. Krčmarica, brez katere bi se ta „kšeft“ ne naredil, je dobila zato pitano prase. Samoumevno je mislil posestnik, da je prodal posestvo za 18.000 goldinarjev, kajti toliko so mu že drugi ljudje ponudili. Ali dobil je pogodbo za 18.000 kron. Po lastni izpovedi kupcev je bil celotni inventar 7000 kron vreden. Za posestvo čez 200 oralov bi dobil kmet torej le 11.000 kron!!! Kupci so gozd posekali ter vzeli na zemljo hipoteko za 20.000 kron!!!

To je en slučaj! Ogledimo si drugega. Isti kupci so se obrnili do nekega pijančevanju udanega kmetskega, ki je bil vedel pijančevanja popolnoma nezmožen za delo. Kupili so od njega 2000 metrov (Fastmeter) lesa za grozno nizko

ne bojim. Hujše kakor že je, ne more postati. Dolgo sem gledala, kako nas dela tvoje grešno sovraštvo vse nesrečne. Zdaj pa, ko se gre za srečo otroka, ne ostanem mirna. Nočem, da bi me Rozika še v grobu proklinjala, češ: moja mati me je izdala. Predno napravim Roziko nesrečno, moram šele z mano stvar končati.« — »To bode že šlo.« — »Dokler bodem mogla govoriti, ne, Zagorjan, mu je grozila. »Ne pozabi, da vem, da nisi bil v oni noči doma, ko se je Požurniku telico ustrelilo.« Na te besede je postal Zagorjan bled kot zid. V prvem hipu je hotel na ženo skočiti in jo umoriti. Ali potem se je hripavo, nenaravno zakrohotal in je zapustil kuhinjo. Zagorjanka pa je padla na stol in pritisnila suhe roki na nemirno srce. Ni vedla, je-li dosegla zmage, ali bila je zadovoljna, ker je prvič kot mati za svojega otroka govorila. — Rozika pa je sedela z zaprtimi očmi in roke v naročju. Vroče ji je postalo v očeh in strašno je zajokala.

Tiho so šumeli gozdovi skozi noč. Od neke se je čulo šepetanje potokov. Nakrat pa je od daleč zagromelo: od Samskagore se je zopet kos skalovja odtrgal in šel v dolino. Rozika je pogledala s solznimi očmi proti gori in si mislila: Ali bode šla Samskagora na potovanje? ...

(Naprej prihodnjič.)

ceno ter kratki termin. Posestnik ni imel niti pojma, kaj in koliko je „fistmeter“ in ni mogel les v določenem terminu oddati. Kupci so ga valed tega za avto 40.000 kron težili!!! Prédani les je znašal 22.000 krón...

Tako se godi s kmetom, ki se pusti opehariti! Zanimivo je tudi, da je bila pogodba pri prvi kupčiji pri prvaškemu notarju, pogodba pri drugemu slučaju pa pri prvaškemu doktorju Rozina uresničena.

Kmetje! Kadar delate kupčije, obrnite se do strokovnjakov, do ljudi, ki razumejo zadevo! Ne delajte kupčij v krčmi! Tako se bode obrnili sleparije gotovih lopovov, ki špekulirajo edino na nevednost ljudstva.

Huda zima brije!

Imejte tedaj usmiljenje z živali, ki trpijo neme!

Skrbite, da bodo hlevi dovolj topli, da se živino pokrije, da dobi perutnina potrebne hrane, da se od strani hudobne mladine ptički ne zasledujejo in da dobi naša dobrotnica ptica hrane.

Pomagajte živali,

kajti ona čuti kakor mi!

Novice.

Shod v Leskovcu. Preteklo nedeljo se je izvršil shod naše stranke v Leskovcu v Halozah. Veliki prostori gostilne Vindš-Blodnik so bili do zadnjega kotička natlačeno polni. Ko se je zborovanje v imenu vodstva „Stajerčeve“ stranke otvorilo, bil je g. občinski predstojnik Kmetec predsednikom izvoljen. V krepkih besedah je ta shod pozdravil ter podelil besedo uradniku g. Linhartu. Govornik je v čez eno uro trajajočem govoru razjasnil politični položaj posebno z ozirom na sprejeto avstro-ogrsko pogodbo. Označil je oistro izdajstvo prvaških poslancev in ključ ogorčenja iz vrst zborovalcev so dokazali, da obsojajo vsi volilci nastopanje poslancev. Živo odobravanje je sledilo zanimivemu govoru. Govorili so še razni posestniki, nakar se je zaključilo shod, ki se je izvršil brez vsakega nerada. Leskovski farani so dokazali, da so še vedno in bodo ostali napredni. Čast tej vrli haložanski fari!

Iz Spodnje-Stajerskega.

Napredna zmaga. 30. dec. so se vršile občinske volitve v Laskemtrgu. Nasprotniki se niti pokazali niso. Ednoglasno so torej naprednjaki zmagali. Izvoljeni so bili gg.: A. Weber, J. Drolz, dr. E. Schwab, dr. A. Mravlag, O. Witalm, R. Valentinič, R. Herrmann, B. Falta, G. Kothauer, H. Wagner, G. Benedek, M. Koschier; nadomestniki pa A. Standegger, K. Benedek, N. Kroth, F. Rauniker, M. Hötzel, F. Kokol. Živeli naprednjaki!

Očetje minoriti, ali spite? Prijatelj nam piše: V torek, 7. t. m. ob 6. uri sem prišel v minoritsko cerkev v Ptuj. Bilo je precej ljudstva, ki je z mano vred čakalo na sv. mašo. Ali do 7. ure ni nobenega minorita v cerkev, — „očetje“ so spančkali in sanjali sladko, kajti ni bilo ravno nobene maše plačane. To so čudne klošterske šeg. Hm, hm...

Rabuzove burke. Rečite, kar hočete: kaplan Rabuzek mora biti — bolan. Toliko kozlov je že ustrelil, toliko neumnosti napravil, toliko pohujšanja dal in tolikokrat že občutil oistro krtačo „Stajerčev“. — pa še ne miruje. Komaj je priromal v sv. Barbaro v Halozah in že je pričel nadaljevati svoje čudovito življenje. Ko se je peljal s pošto, popraševal je takoj, katere učiteljice so v sv. Barbari nastavljene. Mogoče je mislil svoj neprecenljivi ljubki obrazek tamkaj predstaviti. Ali žalibože, haloška dekleta so, kar se njegove osebe tiče, jako izbirljiva. Tudi menja Rabuzek vedno svoje nazore kakor kameleon. Ko je prišel v šolo v 5. razred, se je učitelju Kosiju nemško predstavil. Drugi dan pa je dobil od pošte receptis in ga je zahteval takoj v slovenskem jeziku. V spovednici se obnaša tako, kakor birc pri dražbi. Vse grehe, ki se mu jih pove, ponavlja glaano, kakor n. pr.: „Kaj, pijani ste bili? Sovrašstvo imate, v prepiru živite“ itd., — in take besede kaplana se sliši po 15 korakov daleč v cerkvi. Dne 14. decembra je šel

Rabuzo neko osebo v Brezovici sprevidati. Bil je pa tako vohar, da je pred oltarjem štolo izgubil; opazil je pa to šele v omenjeni hiši, kjer bi štolo potreboval, pa jo ni imel. Lepo je to za katoliškega duhovnika, kaj? V spovednici pa razgraja Rabuzek in klofuta ljudi z brevirjem ter molitvenikom. Ni čuda, da mu je nepovabljeni gost brevir — odnesel. Menda si misli Rabuzo s tem haložanska dekleta pridobiti? Pa še bridko moti. Prebivalci fare sv. Barbare vprašajo knezoškofa: Ali je to zahvala za lepi sprejem, ki smo ga knezu in škofu ob kanonični vizitaciji priredili, da se nas „osrečuje“ s tem palčekom Rabuzom? Ali vsaka stvar konča enkrat in zdi se nam, da bode končalo tudi Rabuzovo ropotanje...

Iz sv. Urbana pri Ptujju je odšel prvaški kaplan Podplatnik. Prestavljen je na Hajdin pri Ptujju. Kar je ta kaplan v sv. Urbanu zadnje čase počenjal, to presega že vse meje. Molčali smo, ker smo vedeli, da jo bode kmalu odkuril. Za zdaj čestitamo faranom v sv. Urbanu, da so se znebili tega kujekajočega črnega tička. Povemo pa Podplatniku že danes, da v Hajdinu niso tla za farško gonjo. Ako ne bode izvrševal svoj duhovniški posel, potem upamo, da mu bode tamošnji žalibog bolani župnik resnico povedal. Na vsak način pa imamo krtačo za Podplatnika. Fant, nučaj pamet!

Sultan Roš — adijo! Trboveljska občina je rešena hude more, ki jo je tlačila leta sem. Dne 4. prosinca so bile volitve za župana ter občinske svetnike. Izvoljen je bil za župana okrajni šolski nadzornik g. Gustav Vodusek. Za županovega namestnika je bil izvoljen g. Johan Krammer, v občinski svet pa gg.: F. Dežman, Jos. Goropevšek, R. Tenschert, F. Krassnigg, R. Diernayer in F. Sušnik. Očka Roš so torej popolnoma pogoreli. Boj ki smo ga pejjali naprednjaki proti temu „paverskemu gospodu“, je končal z našo zmago. Trboveljci so dokazali, da smo imeli z našimi napadi na tega človeka prav. Celo njegova „narodna stranka“ je pustila Roša na cedilu, ker je bilo menda celjske gospode aram, da bi se potegovali za korumpirano, blatno „vlado“ Rošev. Očka Roš so torej pogoreli! Do prihodnjih volitev ostanejo še poslanci, ali potem jim bode pač tudi tam odklenalo. Sic transit gloria mundi! Nikdo ne bode več klobučka pred „gaspudom purgermajstrom“ Rošom snel, kajti telebnil je iz županskega stolca. Torej, adijo, Roš! Županom je izvoljen zdaj g. Vodusek. Mi priznamo, da je to mož na svojem mestu. G. Vodusek je inteligenten in brezstrankarski ter pravični človek. Cela občina ga spoštuje. Upajmo, da bode to spoštovanje tudi obdržal, čeprav ga čakajo težke naloge. Kajti prevzel je dedščino po Rošu. Roš pa je občino zanemarl, Roš je uvedel korupcijo najhujše vrste, Roš je razbil zaupanje ljudstva do pravice in postave, Roš je uničil zaupanje do uradnega brezstrankarstva, Roš je posredno raznih ubojev in zločinov kriv, Roš je napravil razmere, kakor so mogoče le v turškem pašaliku. Vse to mora zdaj g. Vodusek popraviti. Ljudstvu mora dati zaupanje do pravičnosti občinskega vodstva nazaj. Treba je pomiriti obrtnike in delavce. Treba je vzeti pasji bič in pognati pijanega, zločinskega Uršiča k vragu. Treba je ljudem zagotoviti, da se ne bode več uradno legalo in uradne tajnosti med pijanimi gosti izdajalo. Vse to in še veliko več je treba. Zaupljivo se obračamo do g. Voduseka in upamo, da bode skušal red narediti. Za danes toliko. Pokazali pa bodemo javnosti se večkrat rane, ki jih je prizadel zdaj propali Roš s svojo korupcijo trboveljski občini.

Črešnjeviški fajmošter, famozni Sušnik, o katerem smo že opetovano pisarili, je nagovarjal kmetico Marijo Vauhnik, naj se zavzema za klerikalnega kandidata Piška. Ker pa je mož te kmetice vrli naprednjak, morala je žena — slepariti. Napisala je po svoji hčerki na listek ime „Pišek“, brez da bi Vauhnik, ki ne zna čitati, to vedel. Zato je bila pred mariborsko sodnijo na 50 K globe obsojena. S takimi volilnimi sleparijami je bil Pišek izvoljen. In župnik Sušnik je kriv, da je kmetica obsojena. Prišla bode tudi za Sušnika prava ura! Le potrpimo.

Obsojeni prvaki. Mlinarski posestnik Peter Majdič je bil obsojen na 80 K globe, ker je v nekem prizivu uradnike žalil. Plačati mora tudi vse troške. — Šoštanjski prvaški vodja dr.

Mayer je bil obsojen na 20 K globe, ker je žalil nekega kondukterja. — Prvaški učitelj O. Slemenšek je opsoval železniške uslužbenke in bil zato obsojen na 30 K globe. Ja, ja, — postava velja tudi za prvake.

Okrajni zastop marenberski je sprejel predlog posl. Eber in tovarišev, v katerem zahteva v prvi vrsti določitev primerne tarife za račune živinozdravnikov. Prebivalstvo ne more plačevati 10, 20, 30 kron za obisk živinozdravnika in bi bila torej primerna tarifa res opravljena. Nadalje je zahteval okrajni zastop od deželnega odbora, da takoj odstrani živinozdravnika Thannhoferja, kateremu se je pri obravnavi v Mariboru toliko svinjarij dokazalo. Upamo, da bode deželni odbor te opravilne želje vpošteval. Kmetje, somišljeniki! Ne pustite se dopasti takega živinozdravnika, kakor je ta židovski Thannhofer! Pri vas je moč!

Tečaj za kletsko gospodarstvo se vrši tudi to leto na sadjarski in vinogradniški šoli v Mariboru začetkom februarja (glej inserat!) Močni obisk, ki ga je pokazal ta tečaj lanske leto ter zanimanje udeležencev pri predavanjih, sta dokaz, da se je s tem ugodilo praktični potrebi. Res je poduk naših vinogradnikov potreben. Žetev grozda in dobava mošta, postajanje vina ter pojavi, ki vplivajo na vino se dostikrat podceni. Koliko dobrih vin se ne razvije na zaželeni način, dobí napake ali postane bolanih, ker primanjkuje strokovnega ravnanja. Kolikokrat se vino lahko prede boleznijo reši, ako se izpozna vplive, ki povzročijo uničenje. Koliko posestnikov se bode izognilo po novi postavi določenim kaznim, ako izpoznajo bistvo vse zadeve. O vseh teh vprašanjih se bode podučevalo na temu tečaju. Tečaj za kletsko gospodarstvo je torej času primerna ter kmetu potrebna uredba.

Uradni dnevi okrajnega glavarstva l. 1908 so: v Celju vsaka sredo in sobota razven praznikov od 9. do 11. ure. Na Vranskem: 7. febr., 6. aprila, 11. junija, 4. sept., 3. nov. od 10. do 12. ure. Šmarje: 20. jan., 10. marca, 17. aprila, 12. maja, 10. julija, 11. sept. 16. okt., 18. dec. od 9. ure naprej. Trbovlje: 16. jan., 21. febr., 26. marca, 27. aprila, 5. junija, 4. avg. 5. okt. in 20. nov. od 9. do 12. ure.

40-letno delo. Cimperman Franc Pelko je bil decembra 1907 že 40 let v službi deželnega zdravilišča v Rogški Slatini. Deželni odbor mu je podelil valed tega častno darilo 200 K, katero se mu je po ravnatelju v navzočnosti uradnikov ter poslov podelilo. Čestitamo zvestemu možu!

Požar. V noči od 30. na 31. dec. je nastal pri posestniku Pogorevcu v Sp. Pulskavi požar. Ogenj je vpepelil gospodarska poslopja, več svinj, vso perutnino, orodje, krmo itd. Požarni brambi se je posrečilo, da reši hlev in hišo. Posestnik je bil pri delu težko ranjen. Baje je hudobna roka zažgala!

Vlomili so 1. l. m. pri krčmarju Jós. Leyrer v Mariboru. Tat je ukradel več stvari.

Tatvina. Znana Vučina na Bregu pri Ptujju je ukradla krčmarju Savecu iz Ankensteina hranilno knjigo z 4000 K. Babura je bila šele pred kratkem zaradi tatvine obtožena, ali valed pomankanja dokazov oproščena. Upamo, da naredi sodnija to srako zdaj neškodljivo.

Iz Koroškega.

Poslanec Grafenauer psuje koroško domovino. „Allg. Bauernzeitung“ piše: — Ko se je pri zadnjih državnoborskih volitvah nekega slovensko-klerikalnega duhovnika vprašalo, koga bode njegova stranka v okraju Pliberger-Borovlje za kandidata postavila, izrazil se je le-ta: „Prišli bodemo zopet s starim kanonom Grafenauerjem“. Lastni pristaši smatrajo torej Grafenauerja za zastarelo orodje, s katerim se lahko strelja, kadar ni treba zadeti, temveč le grometi. Pri zadnjih državnih volitvah je bil Grafenauer na splošno začudenje izvoljen. Vedelo se je naprej, da bode ta poslanec od milosti farovžev v državni zbornici tako plesal, kakor mu bode njegovi duhovniški gospodarji žvižgali. Dolgo ni vedel, kateri stranki pravzaprav pripada, dokler ga niso poslali duhovniški politiki v vrste klerikalnih Jugoslovanov. Od teh zadnjih se je pustil zapeljati, da je grdo svojo lastno domovino v zbornici napadel, namesto da bi stal ob strani drugih koroških poslancev. Prvič se je zgodilo,

V nedeljo, 19.1. ob 3. uri shod v gostilni Gollob v VurMBERGU. Pridite vsi!